

Publicerad 2024-02-27 19:25 av Jaramald

Samarbete, skatt och konkurrens

Bonden och stenen i åkern

Det var en gång en bonde
som hade lovat sig själv att
all den sten hade hade i sin åker
skulle vara borta inom en kort tid.
För då skulle han kunna odla ett
finare sädesslag som skulle ge honom mer
spannmål att sälja på marknaden.

Varje dag gick han med sitt spett och drog
och släpade sina stenar som han staplade
till en mur längsmed åkerkanten.

En dag då han stod mitt i åkern och bröt i en stor
sten som inte verkade vilja ge med sig, så kom en
man förbi, satte sig på muren och betraktade bondens ihärdiga arbete.

Bonden kastade några allvarsamma blickar
åt mannen på muren mellan andingspauserna.
Slutligen sa bonden lite irriterat

-Sitt inte där och glo. Kom istället hit och ge mig
ett handtag! Eller ge mig åtminstone ett par råd om hur jag skall
få bort den här bumlingen från min åker...

Mannen på muren hoppade ner och gick fram till bonden.
Därefter sa han:

-Se dig omkring!
Dina tvivel på att du inte skall få tillräckligt med mat från ditt land har gjort att du nu har omgett din åker
med en hög mur som nu kommer att skugga dina grödor.

Låt mig få all din sten som du lagt upp som mur, den kommer att hjälpa mig hålla kvar min jord på mitt berg
där jag bor, för min tomtmark sluttar så. Så skall du se att du kommer att få en fin skörd. Och den stora
stenen där i mitten, kan du låta ligga kvar där, som en påminnelse om alla andra stenar som du tagit bort...

Sagt och gjort

Bonden hjälpte mannen att forsla all stenen till det lilla huset vid berget. Och både bonden och mannen fick
sin fina skördar.

-Då hösten kom tackade bonden mannen för rådet han fått och undrade på vilket sätt han skulle visa sin tacksamhet.

Då sa mannen:

- Då du bakar ditt bröd. Baka tre bröd och ge bort ett av dem till någon som har ägg eller mjök. På så vis kommer vi alla slutligen att få vår del. Ge till den som är beredd att ge tillbaka och inte till den som bara tar utan att du får något tillbaka.

Bonden tackade åter mannen och från den dagen hade inte bonden några svårigheter att försörja sin familj, även då han ibland inte fick en bra skörd.

Flera bönder började anamma bondens sätt att leva. Så växte bondesamhället fram och alla hjälptes åt. Och bönderna fick bättre och bättre ställt. Men snart fann man att bönderna skulle betala skatt på sin mark, sina ägodelar och verktyg och arbete så slutligen tvingades de mindre gårdarna lägga ner då det bara var de stora som lyckades få sådana marginaler att de hade råd att betala all skatt.

Så lät man importera allt mer och bönderna tappade allt de en gång hade.

Sverige i ett nötskal..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jaramald med Poeter.se id #17767 innehar upphovsrätten